

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag is het de derde zondag van de Advent.
Drie kaarsen branden op de Adventskrans.
Deze zondag wordt ook wel zondag 'Gaudete' genoemd.
'Gaudete' is het Latijnse woord voor: 'Verheugt u'.
En eigenlijk zien we dan ook
in alle drie de lezingen van vandaag
een oproep om blij te zijn!
Om ons te verheugen!

Nou is dat allemaal niet zo moeilijk,
als je nog jong bent
en je nog een stralende toekomst in het vooruitzicht hebt.
Maar hoe kun je nou altijd blij zijn
als je ouder wordt,
als je te maken krijgt met tegenslagen,
als de wereld om je heen toch ook niet altijd
zo rooskleurig blijkt te zijn als je had gehoopt.
Hoe kun je dan altijd blij zijn!

Een van de meest voor de hand liggende oplossingen is dan:
vluchten!
Vluchten voor de werkelijkheid.
Eerlijk gezegd zie ik dat heel veel om mij heen gebeuren.
Als ik kijk naar de amusementsprogramma's op tv
dan zie ik vooral een goedkoop soort vluchtgedrag.
Maar hoe lang houdt dat dan stand?

Maar nogmaals, hoe kan je dan wel blij zijn,
als er geen echte reden voor blijdschap is in je leven?
Wel, vreemd genoeg, is juist zo'n moment van vertwijfeling
misschien wel het beste moment
om ons dichter bij het wezen van ons geloof te brengen.
Want op het moment dat iedere reden
om blij te zijn je ontbreekt,

juist dan moet die blijdschap blijkbaar
ergens anders vandaan komen.
Van een ander komen!

Is dat niet de Boodschap van Kerstmis!
Als wij in de duisternis zitten,
als we zelf geen licht kunnen produceren
en alles om ons heen en zelfs in ons eigen leven
donker is,
dan is het moment aangebroken
dat we gevoelig zouden kunnen worden
voor het Licht van een ander.
Het Licht van Kerstmis.
Het Licht van Christus,
die zegt dat Hij zelf het Licht is.

En misschien is dat juist dan ook wel
het begin van ons christelijk leven,
om eens te ontdekken dat we het niet altijd zelf kunnen,
maar soms juist een ander nodig hebben.
Als je zelf in de problemen bent terecht gekomen
dat je dan tot de conclusie moet komen:
Ik kan daar zelf niet meer echt uitkomen.
Ik kan me onmogelijk aan mijn eigen haren
omhoog trekken
om mezelf uit deze put te bevrijden!
Ik heb echt een ander nodig!

Hetzelfde zien we enigszins ook
in het evangelie van vandaag,
waarin we Johannes de Doper mogen ontmoeten.
En heel opvallend zegt Johannes de Doper hier eerst uitgebreid,
wat hij allemaal niet is.
'Ik ben de Messias niet.'
'Dat denken jullie misschien wel,
maar dat ben ik niet.'
'En ik ben ook Elia niet.'

'En ik ben ook niet de profeet.'
En al eerder had Johannes gezegd:
'Ik ben gekomen om te getuigen van het Licht.'
En dan komt het:
'Maar ik ben zelf het Licht niet!'

Het zijn allemaal eigenlijk negatieve uitspraken.
Maar ze zijn wel het begin van een soort bevrijding!
We hoeven het ook niet allemaal zelf te doen.
En wat Johannes dus doet
met al deze uitspraken, is het volgende:
Hij wijst op een ander.
Hij wijst op Christus.
Of, zoals het evangelie van vandaag het wat plechtiger zegt:
'Maakt de weg recht voor de Heer.'
Anders gezegd:
'Maakt ruimte voor de Heer.'

Er is een hele mooie uitspraak over Kerstmis:
'Al zou Christus duizendmaal
in die stal van Bethlehem zijn geboren,
maar niet in ons hart,
dan zijn we toch verloren!'
Al branden er duizend kerstlichtjes om ons heen,
maar als het niet in ons hart brandt,
blijft het duister in ons hart.

Maar hoe kan dat licht van Kerstmis dan
in ons hart gaan branden?
Door eerst tot de ontdekking te komen,
dat wij zelf het Licht niet zijn!
Zoals Johannes de Doper dat zei:
'Ik ben het Licht niet!'
Of, om eens een beeld te gebruiken
van ons leven van alledag:
Als een van onze apparaten die op batterijen lopen,

leeg dreigt te raken,
dan moeten we dat apparaat weer even aansluiten op het lichtnet!
Op een andere bron!

In Bijbelse taal heet het zo:
Als onze eigen blijdschap opraakt
dan hebben we de blijdschap van een ander nodig.
De blijdschap van Christus.
De Heilige Geest.

En misschien begrijpt u nu ook wat beter,
wat Johannes de Doper bedoelt als hij zegt:
'Ik heb u gedoopt met water,
maar Hij zal u dopen met de Heilige Geest.'
Daar gaat het dus blijkbaar om.
De Heilige Geest is de liefde van God,
of de vreugde van God.
En daarmee wil Christus ons dopen,
onderdompelen.
En zeker als die liefde of die vreugde bij ons zelf op is,
of ontbreekt of onvoldoende is,
dan komen wij op het punt:
'Ik heb een ander nodig!'
En dan kan Christus komen in ons hart
met die doop van de Heilige Geest.
Laten wij ons aansluiten op zijn Lichtnet!
'Verblijdt u te allen tijde.'
Amen.